

[Duborg.]

til den Erhvervspolitik, der føres her i Landet, og Resultatet deraf er, at det bliver større Brug. Derom er der slet ingen Uenighed. Det har den højtærede Landbrugsminister ogsaa godkendt. Men der er blot den Ting at bemærke, at i Praksis synes Jordlovsudvalget kun i meget ringe Grad at tage Hensyn til det Princip for Udstykning, som den højtærede Landbrugsminister er ganske enig med mig om efter de Udtalelser, der tidligere er faldet.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg kan naturligvis ikke forlange, at et Medlem som det ærede Medlem Hr. Duborg skal have hørt efter alt, hvad jeg har sagt, eller i alle Retninger være klar over mit Partis Standpunkt, han kan jo have vanskeligt nok ved at klare sit eget — jeg mener ikke sit eget Partis, men sit eget, saaledes som jeg sagde det. Men hvis det ærede Medlem Hr. Duborg ikke vilde tvinge en Uoverensstemmelse igennem, ikke vilde søge, om jeg saa maa sige, med Vold og Magt at skabe en Uoverensstemmelse mellem ham og mig, saa vil det ærede Medlem, hvis han vil se Rigsdagstidene igennem, lægge Mærke til, at det Standpunkt, jeg paa mit Partis Vegne angaaende Udstykningen har gjort mig til Talsmand for, var, at den nuværende Udstykning i Brug af den nuværende Størrelse holdt op, og at man skabte, hvis man overhovedet vilde det, en Udstykning i smaa Gaardmandsbrug, saaledes at man ikke derigennem skulde øge Produktionen. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og mig.

Carsten Raft: Jeg takker indledende den højtærede Forsvarsminister for den forstaaende Maade, hvorpaa han har behandlet de Værnepligtsspørgsmaal, jeg har rejst. Naar jeg saa gaar over til Arbejdspligtproblemet, er jeg noget beklemt. Jeg er ikke beskeden som det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, hvad hans Tale i Eftermiddags var et magtfuldt Udtryk for, men jeg er diskret, og det er lidt kedeligt at komme ind i den Familiestrid, som unægtelig finder Sted inden for Regeringen i Øjeblikket. For at bruge et lidt populært Udtryk: Lidt Røg i Køkkenet er der vel, naar den ene Minister hævder, at det, der er blevet foreslaaet, er Tvang og Ensretning og i Strid med nordisk Aand og Tankegang,

og den anden højtærede Minister under udtrykkelig Sympati fra Statsministeren og under Tilslutning fra de ledende unge i Socialdemokratiet giver hele Tanken sin visse Tilslutning; ja, den højtærede Socialminister kunde endda tænke sig at marchere med de unge, at skyde med dem, det var maaske ikke fuldt saa tilfredsstillende en Ordning, men man kunde ogsaa indkalde dem alle sammen som Soldater. Nu er jeg, som sagt, diskret og skal ikke kigge ind ad Nøglehullet til Familien, hvad der foregaar. Jeg synes ogsaa, det er Synd for Sagen, for dette polemiske Puslespil, hvad den og den har sagt, og den og den har ment, om det, den har sagt, er i Strid med det, den har ment, det synes jeg, Sagen er for god til at drukne i, og derfor skal jeg undlade at gaa ind paa det og kun, saa vidt det er gørligt i de 15 Minutter, jeg har til Raadighed, svare de forskellige Indlæg, som er kommet imod min Tankegang, det er jo en halv Snes Stykker.

Jeg skal først sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at man kunde meget nemt affærdige den Betragtning, han var inde paa i Dag, ved at sige, at hvis der var nogen Læk i Grundloven, saa skal vi jo snart have en ny Grundlov. Det vilde altsaa være nemt at klare den Historie, men jeg vil ikke gøre det saa nemt, for det er meget bedre at klare det sagligt og sige, at det ærede Medlem er fuldkommen i Vilderede med de statsretlige Betragtninger, han gør gældende. Jeg var sikker paa det, men jeg har til Overflod spurgt Universitetslærere, og de meddeler, at det er fuldkommen misforstaaet, hvad det ærede Medlem siger. Den danske Stat kan, naar den vedtager sine Love paa lovformelig Maade i Overensstemmelse med Grundloven, udmærket paalægge sine Borgere ekstra Forpligtelser, og der kan ikke drages nogen som helst Modsætningslutning med Hensyn til den Bestemmelse, der staar om den almindelige Værnepligt. Der kunde maaske — det har Professor Berlin været inde paa — være lidt Betænkelighed med Hensyn til den saakaldte civile Værnepligt, Militærnægternes Værnepligt, det er aldrig blevet aktuelt, men i dette Tilfælde er det fuldkommen umuligt. Hvorfor Bestemmelsen om den militære Værnepligt saa staar der, kunde det ærede Medlem saa spørge. Ja, saa vidt jeg kan efterforske, er det, fordi Værnepligten tidligere hvilede paa Bønderne i Landet, og netop for at understrege det demokratisk rigtige i dette store demokratiske Aar 1849 understregede man den almindelige Værnepligt, der hviler paa alle Klasser i Befolkningen.